

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPIL.4131.1.610.2020

Katowice, dnia 1 lipca 2020 r.

Zgromadzenie Górnośląsko - Zagłębiowskiej Metropolii

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 512 ze zm.) w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 730)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXV/185/2020 Zgromadzenia Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii z dnia 26 maja 2020 roku w sprawie utworzenia spółki pod nazwą GZM – Czysta Energia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - w całości, jako niezgodnej z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 730), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Zgromadzenie Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii, dalej jako *Zgromadzenie GZM*, na sesji w dniu 26 maja 2020 r. podjęło uchwałę Nr XXV/185/2020 w sprawie utworzenia spółki pod nazwą GZM – Czysta Energia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, dalej jako *uchwała*.

Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 1 czerwca 2020 r.

W toku wszczętego postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała narusza przepisy prawa w sposób istotny.

Jako podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały Zgromadzenie GZM wskazało przepis art. 23 pkt 8 lit. e ustawy oraz art. 9 ust. 1 w zw. z art. 5 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 roku o gospodarce komunalnej (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 712, ze zm.).

Przywołany w podstawie prawnej uchwały przepis art. 23 pkt 8 lit. e ustawy stanowi, że do wyłącznej właściwości zgromadzenia należy podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych związku metropolitalnego dotyczących tworzenia spółek prawa handlowego lub spółdzielni i przystępowania do nich oraz określania zasad wnoszenia wkładów, a także obejmowania, nabywania i zbywania udziałów i akcji. Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej

jednostki samorządu terytorialnego mogą tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjne, a także mogą przystępować do takich spółek. Z kolei w myśl art. 6 ustawy o gospodarce komunalnej przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do wykonywania zadań, o których mowa w art. 1, przez związki międzygminne, związki powiatów, związki powiatowo-gminne (związki komunalne), przez związki metropolitalne, przez miasto stołeczne Warszawę oraz w ramach porozumień komunalnych.

W ocenie organu nadzoru wskazane w podstawie prawnej przepisy nie dają kompetencji Zgromadzeniu GZM do podjęcia uchwały w przedmiocie *utworzenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą: GZM – Czysta Energia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zwaną w dalszej części uchwały „Spółką”* (§ 1 ust. 1 uchwały), gdzie *podstawowym celem działalności Spółki jest organizacja i przygotowanie procesu inwestycyjnego zmierzającego do budowy i uruchomienia instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych* (§ 1 ust. 2 uchwały).

Zadania związku metropolitalnego ustawodawca ustalił w przepisie art. 12 ust. 1 ustawy, wskazując, że związek metropolitalny wykonuje zadania publiczne w zakresie:

- 1) kształtowania ładu przestrzennego;
- 2) rozwoju społecznego i gospodarczego obszaru związku metropolitalnego;
- 3) planowania, koordynacji, integracji oraz rozwoju publicznego transportu zbiorowego, w tym transportu drogowego, kolejowego oraz innego transportu szynowego, a także zrównoważonej mobilności miejskiej;
- 4) metropolitalnych przewozów pasażerskich;
- 5) współdziałania w ustalaniu przebiegu dróg krajowych i wojewódzkich na obszarze związku metropolitalnego;
- 6) promocji związku metropolitalnego i jego obszaru.

W kontekście przywołanego przepisu art. 12 ust. 1 ustawy nie budzi wątpliwości, że ustawodawca w katalogu zadań własnych związku metropolitalnego nie wymienił zadania obejmującego *przygotowanie procesu inwestycyjnego zmierzającego do budowy i uruchomienia instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych*. Zadanie to nie może być w szczególności wywodzone z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy, gdyż zadania związku powinny być wyrażone w ustawie wprost (*vide*: art. 12 ust. 1 pkt 4 - metropolitalne przewozy pasażerskie), a konstrukcja domniemania kompetencji związku metropolitalnego, wywodzona ewentualnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy, dotknięta jest istotnym naruszeniem, wynikającej z art. 7 Konstytucji RP, zasady legalizmu.

Wskazać należy również, że zadania będące przedmiotem działania powołanej spółki nie stały się przedmiotem stosownych porozumień, gdzie na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy związek metropolitalny może realizować zadania publiczne należące do zakresu działania gminy, powiatu lub samorządu województwa lub koordynować realizację tych zadań na podstawie porozumienia zawartego z jednostką samorządu terytorialnego lub ze związkiem jednostek samorządu terytorialnego.

Organ nadzoru - mając na uwadze konstytucyjną zasadę działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa – stoi na stanowisku, że przyjęcie uchwały powołującej do życia spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą: GZM – Czysta Energia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której podstawowym celem działalności jest organizacja i przygotowanie

procesu inwestycyjnego zmierzającego do budowy i uruchomienia instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych, przy braku kompetencji do stanowienia przez Zgromadzenie GZM w tej materii, jest istotnym naruszeniem prawa. Organ nadzoru zauważa, że określona w art. 7 Konstytucji RP zasada legalizmu, wymaga, by decyzja podjęta przez dany organ – w tym wypadku uchwała Zgromadzenia GZM - odpowiadała wymogom legalności. Zgromadzenie musi więc posiadać nie tylko ustawowo określoną kompetencję do działania w danym zakresie, ale również treść jego postanowienia musi być zgodna z odpowiednimi normami prawa materialnego zawartymi w ustawie (lub porozumieniu), w tym przypadku z przepisami kompetencyjnymi, ustalającymi zakres działania związku metropolitalnego, a dalej ustalającymi zakres (przedmiot) działania powołanej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą: GZM – Czysta Energia Spółka.

Dodatkowo, podkreślenia wymaga, że organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Realizując kompetencję organ musi uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, że normy kompetencyjne (upoważniające) powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie niedopuszczalnym jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał w swoim orzecznictwie, że każdy wypadek niewłaściwej realizacji upoważnienia ustawowego stanowi jednocześnie naruszenie zawartych w Konstytucji przepisów, które określają tryb i warunki wydawania aktów podustawowych (zob. m.in. wyroki TK: z dnia 5 listopada 2001 r., U 1/01, OTK 2001, nr 8, poz. 247; z dnia 30 stycznia 2006 r., SK 39/04, OTK-A 2006, nr 1, poz. 7; z dnia 22 lipca 2008 r., K 24/07, OTK-A 2008, nr 6, poz. 110). Akt normatywny wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego lub niewypełniający tego upoważnienia w całości nie spełnia konstytucyjnych przesłanek legalności aktu wykonawczego i jako taki jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, ponieważ w demokratycznym państwie prawa nie może funkcjonować akt prawny o charakterze podustawowym, sprzeczny z przepisami ustawowymi (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2014 r., sygn. akt IV SA/Wr 629/13; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Z powołanego przepisu art. 7 Konstytucji wynika również, iż organy administracji publicznej obowiązują zasadą: "co nie jest prawem dozwolone jest zakazane". Organom jednostek samorządu terytorialnego wolno bowiem jedynie to, na co zezwalają przepisy prawa i mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia (por. W. Skrzydło, Konstytucja RP. Komentarz. Zakamycze 1999 r., s. 15). Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę Gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje. Powyższe stanowisko skarżącego, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *Opierając się na konstrukcji wad*

powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

W analizowanym przypadku, co wymaga podkreślenia, nie budzi wątpliwości organu nadzoru kompetencja ogólna Zgromadzenia GZM do podejmowania uchwał w sprawach majątkowych związku metropolitalnego dotyczących tworzenia spółek prawa handlowego lub spółdzielni i przystępowania do nich oraz określania zasad wnoszenia wkładów, a także obejmowania, nabywania i zbywania udziałów i akcji. Ta bowiem wynika wprost art. 23 pkt 8 lit. e ustawy. Przedmiot działania powołanej spółki prawa handlowego musi być jednak w pełni tożsamy z zadaniem (lub zadaniami) własnym związku metropolitalnego lub realizowanymi na podstawie porozumienia. Już bowiem przywołany w podstawie prawnej badanej uchwały art. 5 ustawy o gospodarce komunalnej wskazuje, że przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do wykonywania **zadań, o których mowa w art. 1**, przez związki międzygminne, związki powiatów, związki powiatowo-gminne (związki komunalne), przez związki metropolitalne, przez miasto stołeczne Warszawę oraz w ramach porozumień komunalnych. Jednocześnie ustawodawca w treści art. 1 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej rozstrzyga wprost, że ustawa określa zasady i formy gospodarki komunalnej jednostek samorządu terytorialnego, polegające na wykonywaniu przez te jednostki **zadań własnych**, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Na gruncie badanej uchwały nie mamy natomiast do czynienia z realizacją zadania własnego związku metropolitalnego, co równoznaczne jest z istotnym naruszeniem prawa.

Wskazać należy ponadto, że zgodnie z treścią § 139 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 283) tekst uchwały rozpoczyna się od wskazania przepisu prawnego, na podstawie którego jest ona wydawana. Względy praworządności wymagają, aby w podstawie prawnej aktu powoływane były te normy prawne, które stanowią bezpośrednią delegację dla podejmowanych działań. Tymczasem, z przywołanego przez Zgromadzenie GZM w podstawie prawnej art. 23 pkt 8 lit. e ustawy – jak już wyżej wskazano – wynika wyłącznie, że zgromadzenie GZM upoważnione jest do podejmowania uchwał w sprawach majątkowych związku metropolitalnego dotyczących tworzenia spółek prawa handlowego lub spółdzielni i przystępowania do nich oraz określania zasad wnoszenia wkładów, a także obejmowania, nabywania i zbywania udziałów i akcji. Zdaniem organu nadzoru, powołany przez Zgromadzenie GZM przepis art. 23 pkt 8 lit. e ustawy, jak również przepisy ustawy o gospodarce komunalnej nie przewidują kompetencji Zgromadzenia stanowienia w zakresie realizacji zadań obejmujących *przygotowanie procesu inwestycyjnego zmierzającego do budowy i uruchomienia instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych*. Podstawy takiej brak również w innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Odnosząc się do treści wyjaśnień złożonych przez Przewodniczącego Zarządu GZM w piśmie znak: BZ.0811.7.2020 z dnia 30.06.2020 r. organ nadzoru stwierdza, że nie podziela wyrażonych w przedmiotowym piśmie opinii i stanowisk organu Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii (dalej również jako GZM). Wyjaśnienia nie wnoszą również nowych okoliczności prawnych, pozwalających na odmienną ocenę badanej uchwały. Konkludując, organ nadzoru w pełni podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w treści zawiadomienia o wszczęciu postępowania

nadzorczego oraz stanowiące przedmiot uzasadnienia niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. Odnosząc się jednak do argumentu GZM, że w § 2 ust. 2 Statutu GZM precyzyjnie wskazano cele, za pośrednictwem których GZM będzie realizował **swoje zadania**: „realizację projektów i zadań w szczególności o znaczeniu ponadlokalnym i skupieniu aktywności na kluczowych potrzebach oraz problemach obszaru Związku Metropolitalnego, w pierwszej kolejności podkreślić należy, że przywołany przepis Statutu GZM, jak słusznie zauważył organ wykonawczy GZM odnosi się do *swoich zadań* Metropolii. Tymczasem, w analizowanym przypadku trudno mówić, że zadanie realizowane przez spółkę pod nazwą GZM – Czysta Energia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest zadaniem własnym GZM. W dalszej kolejności wskazać należy, że *precyzyjnie wskazane cele* zawarte w § 2 ust. 2 Statutu GZM, nie mogą być utożsamiane z zadaniami własnymi Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii.

Odnosząc się do argumentu, w którym organ wykonawczy GZM, przywołując treść art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, wskazuje jednocześnie, że *Właśnie poprzez udział i członkostwo gmin w związku metropolitalnym, którego zadaniem jest realizacja zadań o charakterze ponadlokalnym, gminy wspólnie zapewnią realizację procesu inwestycyjnego w postaci budowy instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych* organ nadzoru wskazuje, że przez sam fakt uczestnictwa gminy w związku metropolitalnym nie dochodzi do przejęcia zadań gminy przez związek metropolitalny. Zgodnie z przywołanym art. 3 ust. 2 pkt. 2 lit. a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach to właśnie **gminy** (nie Metropolia) zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności (...) zapewniają budowę, utrzymanie i eksploatację własnych lub wspólnych z innymi gminami instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, w tym instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Z brzmienia powyższego przepisu nie można zatem wywieść kompetencji GZM do realizacji zadań określonych w treści art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Do nabycia kompetencji we wskazanym zakresie przez GZM konieczne jest zastosowanie trybu określonego w art.12 ust. 2 ustawy, ponieważ przez sam fakt uczestnictwa gminy w związku metropolitalnym zadanie gminy nie staje się zadaniem związku metropolitalnego.

W dalszej kolejności, odnosząc się do argumentu GZM, że *zadanie to jako zadanie własne GZM doprecyzowane zostało również w woli wyrażonej przez Zgromadzenie GZM w uchwale Nr XX/145/2019 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie wyrażenia woli podjęcia działań w zakresie realizacji przedsięwzięć zmierzających do powstania instalacji termicznego przekształcania odpadów oraz w uchwale Nr XXI/162/2019 z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie przyjęcia aktualizacji Programu Działań Strategicznych Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii do roku 2022* wskazać należy, że uchwała intencyjna jak również dokumenty o charakterze planistycznym (strategie, programy) nie mogą stanowić podstawy do kreowania zadań własnych jednostki, w tym przypadku Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii. Sam zamiar (plan) realizacji określonych zadań nie mógł stanowić również podstaw do ingerencji nadzorczej organu nadzoru, ponieważ organy Metropolii dysponują środkami prawnymi umożliwiającymi przejęcie analizowanego zadania i jego realizację w sposób zgodny z prawem, a to zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy. Organ nadzoru nie jest upoważniony zakładania *a priori*, że sposób realizacji projektowanego zadania będzie odbywał się z istotnym

naruszeniem prawa. Oceny takiej organ nadzoru dokonał natomiast na etapie realizacji zamiaru GZM, kwestionując na gruncie niniejszego rozstrzygnięcia przyjęty przez organy GZM tryb działania.

W dalszej kolejności odnieść należy się do twierdzenia organu wykonawczego GZM, że (...) *przy analizie zasadności powołania w/w podmiotu i zgodności działania Zgromadzenia GZM z zadaniami własnymi wskazanymi w ustawie nie można ograniczać się do sprowadzenia przedstawionego w piśmie z dnia 24 czerwca 2020 r. problemu jedynie do braku delegacji ustawowej dla związku metropolitalnego do działania w przepisach ustaw szczególnych.* Otóż wręcz przeciwnie. Żaden przepis prawa nie zwalnia bowiem organów GZM z obowiązku stosowania art. 7 Konstytucji RP. Podkreślenia bowiem wymaga, iż jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestawanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne (postanowienie 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04, OSNKW 2005, nr 3, poz. 29). Oznacza to, że w państwie praworządnym wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawie nadanym upoważnieniu do działania. Sposób wykorzystywania kompetencji przez organy państwowe nie jest wyrazem arbitralności ich działania, lecz wynikiem realizacji przekazanych im uprawnień. Działania wykraczające poza ramy tych uprawnień są pozbawione legitymacji. Nie ma tu więc pola dla swobody w działalności organu władzy publicznej. Każde przekroczenie granic określonych przez Konstytucję, pozbawia taki organ legitymacji działania (B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Warszawa 2009, s. 57). Odmienna ocena pozycji ustrojowej Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii prowadziłaby do wniosku, że GZM z mocy prawa może realizować zadania gmin dotyczące nie tylko realizacji procesu inwestycyjnego w postaci budowy instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych, ale również zadania z zakresu oświaty (prowadzenie szkół), ochrony zdrowia (szpitale), pomocy społecznej, budowy i utrzymania dróg, *etc.* - uznając, że mieszczą się one w określonym w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy zadaniu polegającym na *rozwoju społecznym i gospodarczym obszaru związku metropolitalnego.* W świetle art. 7 Konstytucji RP, jak również zasady ochrony samodzielności gmin, działanie takie ocenić należy jako naruszające prawo w sposób istotny.

Na koniec organ nadzoru podkreśla, że brak kompetencji pierwotnej związku metropolitalnego (wynikającej bezpośrednio z przepisów ustawy) do realizacji zadań obejmujących *przygotowanie procesu inwestycyjnego zmierzającego do budowy i uruchomienia instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych,* nie wyklucza realizacji wskazanego zadania przy zastosowaniu art. 12 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym związek metropolitalny może realizować zadania publiczne należące do zakresu działania gminy, powiatu lub samorządu województwa lub koordynować realizację tych zadań na podstawie porozumienia zawartego z jednostką samorządu terytorialnego lub ze związkiem jednostek samorządu terytorialnego.

W ocenie organu nadzoru, powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa.

Mając odpowiednie zastosowanie przepis art. 82 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa stanowi, iż uchwała organu samorządu województwa (tu: uchwała organu związku metropolitalnego) sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały w trybie określonym w art. 81.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XXV/185/2020 Zgromadzenia Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii z dnia 26 maja 2020 roku w sprawie utworzenia spółki pod nazwą GZM – Czysta Energia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. Wojewody Śląskiego

Krzysztof Nowak
Wydział Nadzoru Prawnego - Dyrektor Wydziału
Nadzoru Prawnego